

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 53. Godefridus Archiepiscopus Eboracensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

injungatur purgatio canonica; sed non plures quam duodecim viri ad jurandum cum ipso compellantur. Hæc sunt Concilii Eboracensis Decreta.

Sæcul. XII.
A.C. 1195.

§. LIII.

Godofridus Archiepiscopus Eboracensis.

Inter hæc Godofridi Archiepiscopi Eboracensis Adversarii Romæ in conspectu Pontificis, die ab Episcopo Lincolnensi præstituta, nempe prima Junii hujus anni millesimi centesimi nonagesimi quinti præsto fuerunt, Actionem contra hunc Præsulem profecuturi. Sed aberat Godofridus, cujus Clerici ab ipso Romam missi, absentia causam exposuerunt; mandatum accepisse a fratre Rege, ne Romam iret, & insalubrem Urbis aerem adulta ætate pertimuisse. Ita obtinuerunt, ut omnia illa, quæ, postquam ad Papam appellasset, contra Archiepiscopum acta fuerant, nulla declararentur; diemque, qua Romam veniret, Papa infra Octavam S. Martini præstituit. Cumque nec tunc quidem obtemperasset, Canonici Eboracenses, causæ suæ intenti, S. Hugonem Lincolnensem urgebant, ad sententiam Interdicti & Suspensionis in refractarium ferendam, quibus S. Præsul respondit; malle se ipsum Suspensioni sub-

Rog. p. 751.

p. 759

Sæcul. XII. subiacere, quam Censuris Ecclesiasticis
 A. C. 1195. in Archiepiscopum animadvertere. Ca-

p. 760.

ep. 13. to. 10.
 Conc.
 ep. 1786.

nonici missis Romam ad Cœlestinum Pa-
 pam nunciis, queruntur, Episcopum,
 ceterosque ab ipso delegatos, Sacræ Se-
 dis mandata non exequi. Quare Papa,
 Canonicis instantibus, postquam ultra
 mensem post præscriptum tempus ex-
 pectasset, Sententiam in Godefridum
 tulit, qua eum ab usu Pallii, ab omni
 Ministerio Episcopali, ab administra-
 tione tam spiritualium rerum quam
 temporalium, atque a potestate conse-
 rendi Beneficia Ecclesiæ & Provinciæ
 Eboracensis, suspendit. Episcopo Lin-
 colniensi, aliisque duobus Mandatariis
 præcepit, hanc Suspensionis Censuram
 in tota Diœcesi & Provincia denuncia-
 rent. Prohibuit omnibus & Laicis &
 Clericis, ne Archiepiscopo vel ejus vi-
 cariis in negotiis temporalibus vel spiri-
 tualibus obedirent, donec S. Sedes aliud
 in hac causa decerneret. Simoni De-
 cano Eboracensi, consilium Canonicorum
 adhibere jusso, Judicium causarum
 Ecclesiasticarum interim commisit, &
 tandem potestatem Mandatariorum suo-
 rum confirmavit. His subjunxit Papa:
*Volumus præterea, ut Excommunicatio-
 nis Censuram, qua Archiepiscopus ligavit
 quosdam Canonicos aliosque, postquam ad
 nos appellavit, tollatis, addita tamen*

Fur-

Formula, quod eos ad majorem cautelam Sæcul. XII.
auctoritate Sacræ Sedis absolvatis. Hic A.C. 1195.

primo Formulam Absolutionis noto, quam Jurisperiti nostri Absolutionem cum *Cautela* vocant. Papa de eadem causa Clericis, populoque provinciæ Eboracensis, ac Simoni Decano scripsit, atque tres epistolæ eadem die vigesima tertia Decembris, anno a partu Virginis millesimo centesimo nonagesimo quinto, datæ leguntur.

Haud multo post quidam Clericus Archiepiscopi Eboracensis, cui nomen *Vigetot*, Romæ morbo correptus, & ad extrema deductus, audiente Cœlestino Papa cunctisque Cardinalibus confessus est, quod de Curia Romana complures epistolas spurias, tum in causa Archiepiscopi, Domini sui, tum in propria scripsisset, easque nuper in Angliam misisset. Quare Papa, missis in Angliam mandatis, Hubertum Archiepiscopum Cantuariensem literas quascunque, in causa Archiepiscopi Eboracensis Justitiæ adversantes, ubicunque posset, interceptere jussit. Et ecce facinus! Londini quidam Clericus deprehensus est cum literis & veneno, quod ad interimendum Simonem Decanum Eboracensem & aliquot Canonicos dilutum habebat. Veneficium publice flammis traditum, & scœdissimi flagitii minister carceri inclusus.

Hist. Eccles. Tom. XVIII.   Z   sus

Sæcul XII. A.C. 1195. fus. Hujus quoque criminis Godefridum Archiepiscopum Eboracensem accusarunt.

§. LIV.

Henricus Imperator, Rex Siciliae.

G. Neubr. V. c. 26.

Ad Festum S. Andreae, nempe Mense Novembri exeunte, anno millesimo centesimo nonagesimo quinto, Henricus Imperator Wormatiæ in Ecclesia Cathedrali, Episcopis Principibusque præsentibus, integro octiduo Comitia celebravit, quibus interfuit Cardinalis Gregorius, Cœlestini Papæ Legatus, ad prædicandum bellum sacrum missus. Cumque etiam alii, quibus major eloquentiæ vis erat, singulis diebus de eodem argumento ad populum feliciter dixissent, permulti Præsules, Principes, aliique viri, fortitudinis laude insignes, sacræ militiæ nomen dederunt. Imperatorem vero, Crucem accipere volentem monebant amici, plus profuturum peregrinantibus, si in Regia sua maneret, curaretque, ne proficiscentibus comitatus, & militum supplementa deessent. Ita in Germania & Italia magnæ molis expeditio in Palæstinam parabatur.

*Arnold. Lu-
bec. V. c. 1.*

Imperator, missis in Apuliam nunciis, Conradum Episcopum Herbipolensem, Cancellarium suum, cui negotia Imperii in illa provincia commissa erant, curare jussit,